

J. M. Hansen: Det første Punkt, jeg skal tillade mig at yttre mig om, er, hvad den høitærede Justitsminister har anført angaaende de Straffebestemmelser, der ere optagne i forskellige Paragrafer i Lovforslaget. Den ærede Justitsminister har anført, at det var mindre rigtigt nu at vedtage disse Straffebestemmelser, da man snart maatte vente en almindelig Straffelovbog, hvorved der ogsaa vilde blive sat Straf for den Slags Forseelser, her er Tale om, og at det maatte antages, at Straffene der vilde blive meget mildere end disse. Det er mig kjært, at Ministeren har erkjendt, at Straffebestemmelserne ikke ere ansatte for milde, men snarere for strenge, thi det viser, at det ikke er min Hensigt at gjøre det mindre fast og mindre sikkert, at der skal være noget Paalideligt ved disse Ansøgninger og Klager, men at min Hensigt er, at man skal gaae frem med Strengthed overfor de Bestemmelser, som her ere bragte i Forslag, for at man kan være sikker paa, at de blive overholdte tilbørlig. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at naar den nye Straffelovbog udkommer, ville Straffebestemmelserne i Forordningen af 15de Decbr. 1820 jo heller ikke blive staaende; overhovedet vil jo enhver Straffebestemmelse, der nu findes i de forskjellige Love, naar Straffelovbogen udkommer, dermed være forandret; ialtsald antager jeg, at kun overmaade faa ville forblive de samme. Jeg seer derfor ikke, at det kan være nogen Indvendning imod nærværende Lovforslag, hvad der maa gjælde om samtlige Straffebestemmelser i hele Lovgivningen, at de maae forandres, naar den nye Straffelovbog udkommer, og det saameget mindre, som mine Straffebestemmelser, skjøndt de ere for strenge, dog ere mildere end Straffebestemmelserne i Forordningen af 15de Decbr. 1820 og altsaa noget mere nærme sig de Bestemmelser, der vilde blive optagne i den nye Straffelovbog, end Bestemmelserne i Forordningen af 1820. Jeg seer altsaa som sagt ikke, at der kan være nogen bestemt Vanskelighed ved mit Lovforslag i denne Henseende, men forsaavidt forøvrigt den ærede Justitsminister i dette Stykke skulde ansee det rigtigere at lade

Forordningen af 1820 staae urørt indtil videre, saa er det jo et Punkt, hvorom der kunde forhandles nærmere med den høitagtede Justitsminister, og jeg troer ikke, at jeg vilde gjøre nogen Vanskelighed med Hensyn dertil.

Jeg skal dernæst gaae over til den ærede Ministers Indvendinger imod Lovens forskellige Bestemmelser i Realiteten. Den ærede Minister indrømmer, at det er en uheldig Bestemmelse, der findes i Forordningen 1820 § 2, hvor det er forbudt Enhver at skrive en Klage for en Anden, naar han ikke enten er Sagfører eller en anden Embedsmand, men den ærede Minister meente, at det gjorde dog ikke saa meget, at dette Forbud blev staaende urørt, thi denne Bestemmelse blev ikke bragt til Anvendelse. Jeg antager, at Ministeren mener, at Straffebestemmelserne for dem, der skrive en Klage uden at være Sagfører eller en anden Embedsmand, ikke ere bragte til Anvendelse, og deraf seer man altsaa, hvorledes det kan gaae med en saadan Bestemmelse, naar der ikke er nogen virkelig fornuftig Grund til den. Men den ærede Minister kan ikke vide, hvor ofte denne Paragraf er kommen til Anvendelse ved, at den har afholdt Mange fra for en Anden at forfatte en Klage, som de have været meget villige og dygtige nok til at forfatte. Paragrafen er vistnok ofte kommen til Anvendelse paa den nævnte Maade, idet der ikke er Mange, der have turdet stole paa, at Straffebestemmelserne i den ikke vilde komme til Anvendelse, men tværtimod de Fleste have troet paa, at de vilde komme til Anvendelse, naar den Forseelse blev begaaet, hvorfor de nævnte Straffebestemmelser ere satte. Det kan altsaa ialtsald kun være den ærede Ministers Mening, at Straffebestemmelserne ikke ere anvendte paa den, der er befundet at have skrevet en Klage, uagtet han ikke dertil var berettiget, men det er, som den ærede Minister selv har bemærket, overmaade uheldigt, thi det gjør vel, at Overtrædelse af Paragrafen ikke er bleven straffet, men det har forhindret mangen En fra at udføre denne Forretning, at den var forbudt i Forordningen. Jeg troer, at det er et ikke uvigtigt Punkt at